

सामयिकाव्यन्ताभावत्वसम्भवाच्च । तस्माच्चान्तरिक्षाद्भावे-
ऽतिरिक्तः किञ्च घटो ध्वस्तो घटो भावी घटोऽवनास्तो-
त्वादिप्रत्ययनियामकतया किञ्चिदस्त्वाकाङ्क्षायां तद्भावरूप-
मेव कल्पयते लाघवात् । अभावस्यादृष्टस्य कल्पने गौरवा-
दिति” प्र० भा० ॥ “नासदुत्पादो दृष्टवत्” सू० ॥ न दृष्ट-
तुल्यत्वात् उत्पादोऽपि न सम्भवतीत्यर्थः ॥ “उत्पादाननिय-
मात्” सू० ॥ दृष्टेव घट उत्पद्यते तन्तुमेव पट इत्येवं
कार्याणामुत्पादानकारणं प्रति नियमोऽस्ति । स न सम्भवति
उत्पत्तेः प्राक् कार्यासत्तायां हि न कोऽपि कारणे विशेषो-
ऽस्ति येन किञ्चिदेवासन्नं जनयेन्नैतरेति । विशेषाङ्गी-
कारे च भावत्वापत्तेर्गतमसत्तया । स एव च विशेषोऽ-
स्माभिः कार्यस्थानागतावस्थेत्युच्यते इति । एतेन यद्वैशे-
षिकाः प्रागभावमेव कार्योत्पत्तिनियामकं कल्पयन्ति तद-
व्यपास्तम् । अभावकल्पनापेक्षया भावकल्पने लाघवात् ।
भावानां दृष्टत्वादन्यानपेक्षत्वाच्च । किञ्चाभावेण स्वतो
विशेषे भावत्वापत्तिः । प्रतियोगिविशेषश्च प्रतियोग्यसत्ता-
काखे नास्ति । अतोऽभावानामविशिष्टतया न कार्योत्पत्तौ
नियामकत्वं युक्तमिति ॥ “शक्तस्य शक्यकरणात्” सू० ॥ कार्य-
शक्तिसत्त्वमेवोत्पादानकारणत्वम् अन्यस्य दुर्वचत्वात् लाघ-
वाच्च । सा शक्तिः कार्यस्थानागतावस्थैवेत्यतः शक्तस्य शक्य-
कार्यकरणाच्चासत् उत्पाद इत्यर्थः ॥ “कारणभावाच्च” सू०
उत्पत्तेः प्रागपि कार्यस्य कारणाभेदः श्रूयते तस्माच्च
सत्कार्यसिद्ध्या नासदुत्पाद इत्यर्थः । कार्यस्यासत्त्वे हि
सदसत्तोरभेदानुपपत्तिरिति । उत्पत्तेः प्राक् कार्याणां
कारणाभेदे च श्रुतयः । “तद्देदं तर्ह्यव्याजतमासीत् । सदेव
सौम्येदमप्य आसीत् । आत्मैवेदमप्य आसीत् । आप एवे-
दमप्य आसुरित्याद्याः ॥ “न भावे भावयोगश्चेत्” सू० ॥
नन्वेवं कार्यस्य नित्यत्वे सति भावरूपे कार्ये भावयोग उत्-
पत्तिरोगो न सम्भवति असतः सत्त्वं एवोत्पत्तिव्यवहारा-
दिति चेदित्यर्थः ॥ “नाभिव्यक्तिनिबन्धनौ व्यवहाराव्यव-
हारौ” सू० ॥ कार्योत्पत्तेर्व्यवहाराव्यवहारौ कार्याभिव्यक्ति-
निमित्तकौ । अभिव्यक्तिरुत्पत्तिव्यवहारोऽभिव्यक्त्यभा-
वाच्चोत्पत्तिव्यवहाराभावः न त्वसतः सत्तयेत्यर्थः ।
अभिव्यक्तिश्च न ज्ञानं किन्तु वर्त्तमानावस्था । कारणव्या-
पारोऽपि कार्यस्य वर्त्तमानलक्षणपरिणाममेव जनयति ।
सनस्य कार्यस्य कारणव्यापारादभिव्यक्तिमात्रं लोकोऽपि
दृश्यते । यथा शिखामध्यस्थप्रतिमाया लैङ्गिकव्यापारेणा-
भिव्यक्तिमात्रं तिष्ठत्यतैव च निर्मोहनेन, धान्यस्थतण्डु-

लस्य चावघातेनेति । तदुक्तं वाशिष्ठे । “सुसूक्ष्मावस्थया
चक्रपद्मेरेखाः शिखोदरे । यथा स्थिताश्चितेरन्तस्तथेयं
जगदावली” ॥ एतेषामिवास्माकमप्यनागतावस्थायाः प्रागभा-
वाच्छाया अभिव्यक्तिहेतुत्वाच्चेति । नन्वतीतमप्यस्तीत्यत्र
किं प्रमाणं ? न ह्यनागतसत्तायामिव श्रुत्यादयोऽतीतसत्ता-
यामपि स्फुटमुपलभ्यन्त इति । नैवम् । योगिप्रत्यक्षत्वा-
न्यथानुपपत्त्यानागतातीतयोरुभयोरेव सत्त्वसिद्धेः प्रत्यक्ष-
सामान्ये विषयस्य हेतुत्वात् । अन्यथा वर्त्तमान-
स्यापि प्रत्यक्षेणासिद्ध्यापत्तेः । तस्माद्विद्यासौत्वर्गिकप्राप्ता-
वस्थेनासति बाधके योगिप्रत्यक्षेणातीतमप्यस्तीति सिद्धिरिति
योगिनामतोतानागतप्रत्यक्षे च श्रुतिस्मृतीतिहासादिकं
प्रमाणं योगशक्तिर्नैव प्रपञ्चितमिति । नन्वभिव्यक्तिरपि पूर्वं
सती वाऽसती वा । आद्ये कारणव्यापारात् प्रागपि कार्य-
स्याभिव्यक्त्या स्वकार्यजनकत्वापत्तिः कारणव्यापाराच्च
विफलः । अन्ये चाभिव्यक्तावेव सत्कार्यसिद्धान्तव्यतिः
असत्या एवाभिव्यक्तेरभिव्यक्त्यङ्गीकारादिति अव्योच्यते ।
कारणव्यापारात् प्राक् सर्वकार्याणां सदासत्त्वाभ्युपगमेनो-
क्तविकल्पावकाशाद्भट्टम् तदभिव्यक्तेरपि वर्त्तमानावस्थया
प्रागसत्त्वेन तदसत्तानिदृश्यं कारणव्यापारापेक्षणात् ।
अनागतावस्थया च सत्कार्यसिद्धान्तस्यापत्तेः । नन्वेकदा
सदसत्त्वयोर्विरोध इति चेत् । प्रकारभेदस्योक्तत्वात् ।
नन्वेवमपि प्रागभावानङ्गीकारेण प्रागसत्त्वमेव कार्याणां
दुर्वचमिति । नैवम् । अवस्थानामेव परस्परभावरूपत्वा-
दिति ॥ ननु सत्कार्यसिद्धान्तरक्षार्थमभिव्यक्तेरप्यभिव्यक्ति-
रेष्टमेत्यत आह । “पारम्पर्यतोऽन्वेषणा वीजाङ्कुरवत्” सू० ॥
पारम्पर्यतः परस्पररूपेणैवाभिव्यक्तेरनुधावनं कर्त्तव्यम्
वीजाङ्कुरवत् प्रामाणिकत्वेन चास्या अदोषत्वादित्यर्थः । वीजा-
ङ्कुराभ्यां चात्रायमेव विशेषो यद्वीजाङ्कुरस्यैव क्रमिकपरम्पर-
यानवस्था, आभिव्यक्तौ चैककालीनपरम्परयेति । प्रामाणि-
कत्वन्तु तुल्यमेवेति । सर्वकार्याणां स्वरूपतो नित्यत्वमव-
स्थाभिर्विनाशित्वं चेति पातङ्गलभाष्ये वदङ्गिव्यासदेवैरपीय-
मनवस्था प्रामाणिकत्वेन स्वीकृतेति । “उत्पत्तिवद्वाहदोषः”
सू० ॥ यथा घटोत्पत्तेरुत्पत्तिः स्वरूपमेव वैशेषिकादिभि-
रसदुत्पादादिभिरिष्यते लाघवात् तथैवास्माभिर्विघटाभिव्यक्ते-
रप्यभिव्यक्तिः स्वरूपमेवैवमात्रं लाघवात् । अत उत्पत्तावि-
वाभिव्यक्तावपि नानवस्थादोष इत्यर्थः । अथैवमभिव्यक्तेर-
भिव्यक्त्यनङ्गीकारे कारणव्यापारात् प्राक् तस्याः सत्त्वानु-
पपत्त्या सत्कार्यवादव्यतिरिति चेन्न । अस्मिन् पक्षे सत्